

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 334/2023
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Смиљанић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Комленовић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 3802/21 од 28.07.2021. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Београду Гж 3802/21 од 28.07.2021. године и предмет **ВРАЋА** истом суду на поновно одлучивање о жалби тужених.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 4623/19 од 24.03.2021. године, прекинут је поступак у овој парници до правноснажног окончања парничног поступка у предмету Вишег суда у Београду П 2605/20.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 3802/21 од 28.07.2021. године, одбачена је као неблаговремена жалба тужених, изјављена 28.05.2021. године против решења Вишег суда у Београду П 4623/19 од 24.03.2021. године.

Против решења другостепеног суда тужени су изјавили благовремену ревизију због битне повреде одредби парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред другостепеним судом, у вези са чланом 407. став 1 тачка 3. ЗПП.

Врховни суд је испитао побијано решење, у смислу одредбе члана 420. став 3. и став 6, у вези члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 10/23), и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

По оцени Врховног суда, оспорено решење је донето уз битну повреду одредбе члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, неправилном применом одредбе члана 387. став 1. тачка 1. у вези члана 378. истог Закона, нашта се ревизијом тужених основано указује.

Одредбом члана 387. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку, прописано је да другостепени суд може у седници већа или на основу одржане расправе да

решењем одбаци жалбу као неблагоприятну, непотпуну или недозвољену. Одредбом члана 378.став 2. истог закона, прописано је да је жалба неблагоприятна ако је изјављена после истека законског рока за њено изјављивање.

У конкретном случају, другостепени суд је жалбу тужених изјављену против првостепеног решења одбацио као неблагоприятну, применом члана 389. став 1. у вези са чланом 378. став 2. ЗПП, полазећи од тога да је пуномоћник тужених решење суда о прекиду поступка примио 10.05.2021. године, а жалбу изјавио 28.05.2021. године, тако да жалба није поднета у року од 15 дана од достављања преписа решења, односно да су тужени пропустили преклузивни рок за изјављивање жалбе, чији је последњи дан рока био 25.05.2021. године (уторак).

Основано се ревизијом указује да нису дати довољни и јасни разлози, а да су дати разлози супротни стању у списима предмета, за утврђење да је пуномоћник тужених решење о прекиду поступка примио дана 10.05.2021. године.

Према стању у списима предмета, првостепени суд је прекинуо поступак решењем П 4623/19 од 24.03.2021. године. Апелациони суд је одбацио жалбу тужених на ово решење као неблагоприятну, јер је утврдио да је пуномоћник тужених решење примио 10.05.2021. године, а жалбу поднео 28.05.2021. године.

Међутим, другостепени суд није ценио чињеницу да у списима предмета нема доказа о уручењу решења о прекиду поступка пуномоћнику тужених 10.05.2021.године, о чему у списима постоји и забелешка од 10.05.2021.године а да на повратници о уручењу пошилике пуномоћнику тужених стоји уписан датум пријема 25.05.2021.године и да је предмет пошилике, како је уписано - П.бр. 4623/19 - 1. Решење о отказивању рочишта од 22.04.2021. године и 1. Решење о прекиду од „22.04.2021.“ Решења о прекиду поступка од „22.04.2021.“ нема у списима предмета, а другостепени суд није оценио да ли се ради о очигледној грешки у писању и да ли се ради о уручењу решења о прекиду поступка од 24.03.2021.године. Такође, на повратници о уручењу пошилике пуномоћнику тужених 10.05.2021.године, нечитко је уписано „једно решење од 22.“ и дописано 04.21, дакле без пуног назива писмена које се уручује. Другостепени суд није разјаснио шта је тачно било предмет ове пошилике, нити је имао у виду да се пуномоћник тужених поднеском од 13.05.2021. године обраћао суду тражећи достављање решења о прекиду поступка, наводећи да је на интернет порталу суда видео да је поступак прекинут, а датум 10.05.2021.године, из ове повратнице, је узео као меродаван за оцену благовремености изјављене жалбе, што се за сада, из наведених разлога, не може прихватити.

Следом наведеног, Врховни суд је одлучио као у изреци, применом члана 415. став 1. у вези са чланом 420. став 3. и 6. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**